

Det er sommer, det er sol, og det er Zackenberg ... ugebrev 4, 19. juni 2005

Det er blevet sommer i Zackenberg. Solen har skinnet, og vi har stort set ikke set en sky på himmelen den sidste uge. Temperaturen er steget markant og nattefrost har vi ikke haft noget af i denne uge. Ved middagstid i dag målte vi 13 grader, hvilket indtil videre er sæsonens højeste temperatur. Hverken myg eller planter er sene til at opfange, at det er blevet sommer og begge dele er myldret frem overalt, - dog ikke til lige stor glæde og begejstring for os andre.

En temperatur på 13 grader lyder måske ikke af meget, men her i den tørre luft og den bagende sol kan det virkelig få sveden frem på panden. Også de mange moskusokser har fået det varmt. De søger ud på snefanerne og begynder at smide vinterulden. Mage til varm og blød uld skal man lede længe efter, og man forstår lidt bedre, at de (i hvert fald mange af dem) kan klare sig igennem den kolde vinter. Igen i år vrirler det med moskusokser i Zackenbergdalen, og man har ikke ligefrem fornemmelsen af, at vores tilstedeværelse generer dem synderligt. En særlig sindig okse valgte eksempelvis først at fortrække fra landingsbanen, da Twin Otteren onsdag aften satte hjulene i gruset, men så fik den også benene på nakken, og flygtede med ulden blafrende i lange laser efter sig.

Sneen i dalen er forsvundet en uge tidligere end sidste år, og skiene er pakket væk. Nu er der til gengæld kommet gang i diverse elvlejer og smeltevandet strømmer til fra alle ender og kanter af det 514 km² store nedbørsområde, som Zackenbergelven dræner. De sidste par uger er elven steget stødt og roligt og logistikkerne Henrik Philipsen og Ulrik Nielsen har sørget for, at elv-overgangen er blevet etableret, så vi kan færge os de ca. 40 meter over til modsatte bred.

Hvor meget vand, sediment og næringsstoffer der hver sæson skyller ud gennem Zackenbergelven til fjorden (Young Sund) er en del af den faste monitoring og er blevet fulgt nøje de sidste ni år. Personligt har jeg gennem de seks sæsoner, jeg har været tilknyttet GeoBasis-programmet, efterhånden indsamlet og filteret rigtig rigtig meget vand!!! I år er det yderligere planen at få målt vandføringer fra andre af de større elve, der leder vand ud i Young Sund, men det bliver først når der kan sejles ud på fjorden, og der går nok en uges tid eller to endnu, før isen er væk.

Som nævnt kom der fly i onsdags og ud over friske forsyninger af proviant og nogle enkelte højt skattede breve, medbragte flyet seks passagerer (hvoraf de tre blot var i transit). Alle overnattede i Zackenberg, og for en enkelt aften/nat var indbyggertallet på stationen fordoblet. Næste morgen fløj de af sted igen og tog Niels Martin Schmidt og Hans Meltofte med sydpå. Så nu er det Jannik Hansen og Line Kyhn, der står for den biologiske monitoring, og i skrivende stund kan jeg se dem begge på taget af et af husene, hvor de står med hovedet begravet i hver deres teleskop og tæller henholdsvis fugle, sæler og moskusokser.

Ud over Line var også Kristian Albert og Marie Arndal med flyveren. Kristian er i første omgang heroppe i 14 dage, hvor han skal have genetableret og fortsætte dele af det UVB-projekt, som har kørt heroppe i en treårig periode. Derudover har han flere andre idéer og pilot-projekter, der skal startes op, men det må han hellere selv forklare om i et senere ugebrev. Marie, som sidste sommer arbejdede for SCHAPPE-projektet, er i år blevet barselsvikar for Susanne König, som startede et Ph.d. projekt op sidste år, men af gode grunde ikke kan stå for feltarbejdet i år.

Alle er kommet godt i gang og har haft travlt med hver deres i felten eller rundt på stationen. Stemningen er fin, og den blev ikke dårligere af, at kokken Malene Friis rundede sin kokkeuge af med en lækker lørdagsmiddag (så havde hun alligevel ikke brugt alt sit krudt på at tælle proviantlageret op). Aftenen endte med en midnats-volleykamp, hvor vi vistnok efter gældende Zackenberg-regler spillede nogenlunde lige op med et gæstehold fra Daneborg.

/Charlotte Sigsgaard